

Št. 12.

V Gorici, 20. marcija 1880.

Rečaj x

„Soča“ izhaja vsak petek s in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	f. 4.50
Pol leta	" 2.30
Četrt leta	1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „*poslanicah*“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. će se tiska 1 krat
 7 " " " " 2 "
 6 " " " " 3 "
 Za veća črke po prostoru

SOČA

Naši dobri sosedje.

V zadnji številki smo povedali, kako se godi našim posestnikom na avstrijsko-italijanski meji, kateri imajo kaj zemljišč na uni stvari. Dnes osvrtuje naš dopisnik iz Zapotoka en posamezen slučaj se jazniše. Iz vsega se vidi, da italijanske mejne oblastnije ne postopajo proti našim mejnim posestnikom v občet samovlastno, ampak da se naslanjajo na take naredbe svoje vlade, katere se ne vjemajo niti s pogodbami obstoječimi mej obema državama, niti sploh z načeli mejnaročnega prava, mariveč kažejo očitno, da so sedaj vladajoči krogi sosednje države—Avstriji vse bržeg prijazni.

Toda ne samo nevšečne razmere na državni meji, ampak tudi vedenje italijanske vlade nasproti onim Avstriji sovražnim elementom v znotrajki državi, kateri so si ustavili društvo „Italia irredenta“, prežeče po naših mejnih deželah, kaže nam očitno, da je italijanska vlada nelojalna in da ni nobene vere dati njenim oficijelnim izjavam, ki zatajujejo zvezo z irredentarskim rovanjem ter opravičujejo svobodno gibanje in delovanje omenjenega društva s tem, da se ono ne dà zaprečiti vsled obstoječih društvenih in zborovanskih postav. — Vlada, katerej je zares mari, da ohrani prijazne zveze sosednjo državo, ne more nikakor dopustiti, da se svobodno šopiri društvo, kogega edini namen je, oropati sosedja za staro dediščino, odtrgati mu se silo zveste mejne dežele. V Italiji pa vidimo, da sme društvo „neodorešencev“ javno delovati za svoje deželopopne namene, da sme na javnih zborih ljudstvo šuntati v tem zmislu, po svojih časopisih sovrašči gojiti zoper sosednjino državo, po svojih agentih celo direktno nejevoljo vzbujati mejnimi državljanji unstran meje.—Dognano je uže tudi po objavah, ki so sledile javnemu škandalu pri pogrebu generala Avvezzano-a,—da ima to društvo celo trdno za slombo v vladnih krogih, da je možje, ki so zdaj v Rimu na vladnem krmilu, pod roko podpirajo.

Zato je te dni v ital. parlamentu poslanec Viscconti-Venosta, poprej minister zvunajih zadev, zdaj vodja desnici o pravem času povzdignil svarilni glas, obsodivši po zaslugu sedanje vlado, da je se svojo zvunanjo politiko in zlasti z molčečim odobravanjem tega, kar počenja „Italia irredenta“, zelj zavozila in ob ves kredit pripravila državo. Rekel je, da miroljubiva kulturna država mora po vsakem načinu zatirati društva, spenjajoča se po deželnem repu. „Politična toleranca ima tudi svoje meje. Agitacije irredentarske stranke so sicer onemogle, a dežela jih ne odobruje in zraven tega izpodrivajo najhuje zvunanjo politiko Italije. Ni mogoče, da se vzdržujejo prijateljske in redne razmere, dokler se dopuščajo dežela slepne namere. Kdor hoče imeti zanesljivega soseda, mora sam biti zanesljiv sosed. Italiji je prikladna politika „konečno ustanovljene države“ in tako politiko zahteva ogromna večina v deželi.“ Govornik je slednjič zahteval, naj vlada jasno razkrije svoje stališče. V enakem zmislu so govorili še drugi govorniki z desnice. Ministerski predsednik Cairola je sicer odvrnil, da vladi ni nikakor všeč to, kar pačenja irredentarska liga (zaveza) in da nema njenega delovanja nobenega pomena in uspeha; da so razmere mej Italijo in Avstrijo najprijazniše, in da ni prav nobenega povoda, bati se, da se vname vojna mej sosednjima državama. A to so le besede, katerim je tem manj verovati, ker se nikakor ne vjemajjo z dejanjem.

Italija, kolikor virov narodnega bogatstva krije v svojih mejah, je po slabí administraciji izmolzena, mnogo njenih najcvetnejših občin je prišlo na boben, ljudstvo njih vrst, delavci in koloni, so vsled mnogih krivičnih davkov tako obubožali, da jim ni živeti, in se torej preselujejo v ogromnih množicah v Ameriko; samo iz viedenske provincije se jih je izselilo lani nad 6000 duš. Pri vsem tem pa trosi italijanska vlada naj več denara za vojne namene; najmanjša izmed evropskih velevlasti šteje primerno največ vojakov, trdnjave se obrožujejo in vtrjujejo, vekša se stanje vojnega mornarstva—in vojaške čete se pomikajo

čedalje bolj proti avstrijskim mejam, kar je slednjič tudi našo vlogo primoralo, da je začela resno skrbeti za varnost svojih južnih mej. Zadujč smo poročali, da je odšel bataljon solnogradskih lovcev v Cortino, danes beremo, da je inogradska garnizija premeščena na južno-tiroško mejo.

Kaj pomenja, vprašamo, nenavadno rožljanje z vojnimi orožjem pri našem dobrem sosedu? Mari namerava italijanska vlada ohraniti in zagotoviti si ž njim tiste najprizazniše razmere, katere meni voditelj njene zvnanje politike? Dvomimo, da si smo na drugi strani gotovi, da Italija pri vseh svojih do skrajne sile napetih močeh—ni sama kon Avstriji in je nigar ne bode, pa se tuži ne bo nigdar sama predzrajlja—nenavadno prestopiti naših mej.

A Italija čaka na druge zapletke, ter preži na prvo ugodno priliko, da se na enak način okoristi kakor leta 1866. Naj čaka in naj preži — a varuje naj se, da se ne spuše; kajti kakor se je po gladkem potu zdržila, tako se tudi lahko razruši. V naših hrabrih vojakih se še ni poleglo srd, da so morali po si jajnih zmagah popustiti bojno polje ter umakniti se sovražniku — zato pa bi jih gotovo nobeno povelje više ne navdušilo, nego bojni klic — v Italijo.

Dopisi.

V Gorici 18. marca. — Tudi naše mesto je slovesno praznovalo zaroko Nj. ces. visokosti, cesarjeviča Rudolfa z belgijsko princesinjo Stefanijo in preverjeni smo, da je prišlo izraženo sočutje našim meščanom iz dva srca. Saj tukajšnjega prebivalstva ne gre soditi po „L' Isonzo“-u, (ki je zdaj začasno prenehal) in njegovih patronih, in tudi ne po onih nelojalnih demonstracijah, ki se vsako toliko v našem mestu ponavljajo. — „L' Isonzo“ ni bil in ne bo nigdar Goričanom „njihove gore list“, dokler bo v takem duhu uredovan, kakor je bil do zdaj; najjasniji dokaz imamo v tem, da je vedno hiral ob pomanjkanji narodnikov in da so morali njegovi lastniki vsako leto doplačevati in ne malo, da so ga obrautili. Vsled tega se je tudi število lastnikov znamenito skrčilo in moči so podvzetju tudi uže tako opehale—da je moral list istega dne prenhati—ko so mu vzeli urednika.—Kako vse drugače bi bilo, ako bi bil ta edini goriški dnevnik pravo zvesto glasilo ljudskega mišljenja ter bi v tem zmislu zastopal narodne in vse druge interese italijanske strani naše dežele? Italijanske inteligencije je mnogo v mestu in po deželi — in preverjeni smo, da bi enako rada podpirala tak list, kakor se skrbno ogiba, vsega kar jo žali v svojih poddovanih patriotskih čutihi; a za list, kateri v svoji mestni in deželni kroniki ne pozna meje med avstrijsko in italijansko Furlanijo, nema in ne bo imelo prebivalstvo naše dežele nigdar srca.

Kar se pa tiče onih redkih irredentarskih demonstracij, ki smo jih doživeli v Gorici v preteklih letih,—to je zatrosčevanja revolucionarnih proklamov, nastavljanja bomb, tribujnih zastav itd.—to je vse od unstran meje, importovano seme, katero pada pa pri nas na trda, nerodovitna tla—ter ni do zdaj obrodišč še nigdar drugega sadu, nego k večemu nejevoljo ali pomilovanje mej našimi deželani, pa nevšečne preiskave in žalost v rodbinah tistim posameznim segretim glavicam, ki so se dale rabiti kot slepo orodje inozemskim rogoviležem.

našem zvestobnikom, našim rogovnikevem.
Naša gospodja z mestom vred se pouša sé svojo
državno zvestobno in ne zamudi nobene prilike, ki se
jej ponuja, da obelodani svojo vdanost do vladarske
hiše.—Preteklo saboto zvečer je v proslavljenje cesar-
jevičeve zaroke prehodila mestna godba svirajo vse
ulice; spremljali so jo mestni in Ritterjevi požarni
stražniki, pa tudi meščani z baklami in mej njimi
gospodje iz viših krogov. Isti večer je bila v tukaj-
šnjem sijajno razsvitljenem gledališči slavnostna pred-
stava, katere se je deležilo mnogo odlične gospode.

Svirala je pri tej priliki — in sicer kakov po navadi izvrstno—vojaška godba Hessovega pešpolka. Kolikor je pa vstreljal muzikalni del gledališčne zabave, toliko je morala omrziti dramatična predstava olikano občinstvo. Goldoni-jeva komedija „Le donne gelose“ polna trivijalnosti, ki so jih igralke (sicer prav dobre) kolikor mogče plastično izraževale, bila je pač nesrečno odbrana za patrijotično-slavnostni večer. — Da se je deputacija mestnega zastopa goriškega in kaland za njo ona dejavnega odbora poklonila cos, na mestniku v Trstu v namen, da naznani čestitjanje mesta in dežele, kamor treba, o tem smo užo zadnjini poročali. Danes naj samo še dostavimo, da se je podal mestni župan, dr. Deperis, tudi na Dunnj, kdor je imel pretekli četrtek ob 9½ uri predpold. z gos. grofom Fr. Coroninijem in Karlovi pl. Ritterjem kot zastopnikoma našega mesta avdijeneo pri censurju; tam so še enkrat osebno čestitali Nj. Veličanstvu v imenu Gorice ter ponovili izrazo velike radiosti tukajšnjega prebivalstva zaradi srečnega dogodka. — Tudi občinski zastopi mnogih drugih krajev so po predstojničkih doličnih političnih okrajov objavili cesarji svojih čestitani.

Vse to bodi v dokaz našim južnim sosedom, da na Goriškem nema ljudstvo nobenega razuma za firendarske panike, ker gori samo za dom in cesarjev

Iz Zapotoka, 12. marca. (Izv. dop.) Sprejmi, ga mi Soča, v svoje predale sporočilo vednega trda, ter naznani slovenskemu svetu, kaj italijanski tani (sindaki) z vlogim ljudstvom ob meji vsega enijo.

Ker je vrana vrani podobna, naj vam enega teh mejnih siudakov v misel vzarem in sicer bližnjega, kteri ima svojo rezidenco v Pripoti, majhni vasi tik menjuega potoka Idrije, na italijanski strani. Mislil si ho marsikteri, da lažem, ko sem izgovoil besedo „rezidenco“: ali naj vam povem, da sindaki, o kterih govorim, nosijo glave visoko in kažejo pri vsaki priliku svojo vsegamogočnost, in kaj bi ne? saj oni so vladarji, ministri, postavodajalci, sodniki, tirani, odtnеzi v bogih zemljobjedelovalcev; oni dajejo zapovedi in jih uničujejo, ter se dosta ne brigajo za vlado in njene organe; ujihovemu mogočnemu ukazu se mora podvratec vsak, kdor noče občutiti ajih kazenske police; ujihovi komandi se mora vklanjati vsaki, kdor nima zadosta moči, da bi se jim v brau postavil. Ako pa ne verjamete mojim besedam, naj vam fakta t. j. dejanja pokažejo, da govorim resnico.

Vsakdo že lehko sam razvidi, da posestniki naseljeni ob meji zamorejo imeti svoja posestva ta in unkraj mejne črte t. j. na avstrijskih in italijanskih tleh. Med te spadajo tudi nekteri kmetje iz vasi Miščekov, kteri so avstrijski podložni, ter imajo še precej posestva, njiv in senožet, na italijanskem bregu že prej imenovanega mejnega potoka, kteri jim pa dela silno veliko težav in sitnosti.

Zdaj pa čujte in strmite! Ravno imenovani Mišček speljali so te dni guoj na bližnje, še ne dve minuti oddaljene njive, ukraj meje, da bi jih obdelali, kakor drugih let. Precej po tem prisopiha „koridor“ t. j. občinski sluga vsemogočnega sindaka iz Pripoti k Miščekom, ter spravi sé zvijačo dva premožna Miščekana v bližnjo vas pri Košonih na italijskih tleh, kjer jih čakajo že pripravljeni italijanski finančarji in tajnik Pripotskega sindakata t. j. županije. Ti finančarji varjejo naša dva kmeta, ktera stojita osupnjena, ker ne vesta za nobeden pregrešek, kterege bi bila storila; pričujoči tajnik napiše nek zapisnik, ki je pa morda uže vpeljen, da ne spravi na dan krivice, če pride stvar v preiskavo. Ko prinesejo ta zapisnik do županovega prestola, seže dobrotljiva sindakova roka hlastno v torbo italijanskih postav, a, ker za storjeno zločinstvo, namreč izpeljanje gnoja na njive, ne najde nobene kazenske postave, zgrbanči električni stroj svojega čela, ter glejte! iskra postave šide iz premodre glavice, ter narekuje kazzen za oni prenos gnoja na italijanske tla. Ta kazzen je bila prav poštena, ker znaša nič manj kot 138

frankov t. j. 55 gold. 20 kr. za vsacega. Eden teh dveh zadetih je precej nesel naloženo mu kazen, ter odrajal celih 138 fr., za kar je pa pobotnico dobil, glasečo se za samo 60 fr. plačila. Drugi pa se je pogodil, da plača kazen, nekaj v drvih, nekaj v denarjih, ter je tudi precej denarje odštel, drva pa surova iz tega kraja v finančno postajo unkrat meje izpeljal; pa tudi on je dobil pobotnico le za 60 fr. Vih tega sta pa morala ta dva posestnika gnoj zopet na to stran spraviti in sicer o takem času, ko je bila v potoku silno velika voda, da bi bila lahko katerga spodriniha in mu luč življenja za vselej vphnila. In kaj menite, zakaj je italijanski siudak vse to napravil? Občinska kasa ima bankerot, financa pa tudi drv potrebuje, saj menda Italijani ne kurijo in ne kuhajo sé solinčini žarki. Seveda naš natančni sindik je postavil drugi užrok, ter trdil, da takrat meje je vse bolejava in okuženo in sicer, vse kar živi in raste; toraj les okužen, trava in zelišča okužena, živila in njeni odpadki okuženi, gnoj okužen, drugo in vse okuženo. Zatorej je meja zaprta in vse, kar jo prestopi, mora biti kaznovano. O vsem tem pa nismo dobili od naše vlade nbenega razglaša, torej nismo vedeli za te brezobzirne naredbe. Poglejmo pa okolišine, poglejmo mejo proti Italiji. Mejno črto dela potok Idrija, katera teče v prav ozki dolini, ki je od visokih in strmih gor stisnjena, na nekaterih krajih tako stisnjena, da se sam potok skoz njo vije, na drugih pa, kjer so njive in polja, je komaj 5 minut široka. In glejet na eni strani tega potoka razjeda strašna kuga vse, na drugi pa ni še nobenega znamenja te kuge. Čudež, zares čudež je tukaj očiten! čudež namreč, da ta večji potok ima v sebi tako čudodelno moč, da brani vsakovrstni kugi iz enega brega stopiti na drugi. Morda bodo še ta potok, posebno o vročem poletju, Italijani porabili za varstvo proti kugam, ter njeno moč prodajali po svetu za razkuževanje. Po tem takem bode kugam za vselej na tem svetu odklenkalo. In v resnici, ona drva, katera so šla kot kazen v italijansko finančno postajo, so bila za neokužena spoznana, čravno preti po kugam lesa od naše strani Italiji strašnska nevarnost. Zdi se mi pa, da so bila one drva, katera je kmel za kazen odrajal, zares okužena, ker, kakor se iz vsega vidi, so tudi italijansko financo in premetenega sindika prav do dobrega okužila, ker tako krivično, brezobzirno in po peklensko naše vbole kmete odiraajo in jim greenu pridobljeni zasižek prav po lopovo odtrgujejo.

Pritožbo zoper tako ravnanje so zadeti vaščani od Miščekov vložili pri sl. c. k. okr. glavarstvu; in tudi peticija zarad tega od vseh mejnih županov takoj Idrije podpisana se je odposlala menda do visoke vlade. Ali bode to kaj pomagalo, ali ne, se še ne ve. Bog daj, da bi!

Iz sežanskega okraja dn. 17. t. m. (Izv. dop.) Narodna veselica v sežanski čitalnici je bila v nedeljo 14. t. m. izvanredno lepa in dobro obiskovana. Vse točke, zanimivega sporeda so se prav povoljno rešile. G. učitelj Anton Leban je s primernim govorom segal navzočnim v globino srca. Igra „staro vojaka“ bila je lepa. Igralci gospodična Kazafura, gospodje Steindl, Ant. Leban in Cvek so spretne moči in so se tudi kot take obnesli. Sviranje na glasoviru (gospodični Kozler in Pfeifer) je bilo izvrstno. Posebno je dopala godba z malimi instrumenti, ki so jo priredile dame Delena, Pfeifer, Pitamic, Kazafura, gg. Ant. Leban, Cvek pod vodstvom gospoda P. Kozlerja. Čistega prebitka 200 gold. se je odposlalo v Gorico podporuemu odboru.

Iz Kotora 3. marca piše g. prof. Rutar sicer privatno, a gotovo muogim njegovi znancem in tudi drugim zanimivo:

„Dakle zdaj sedim v Kotorskem gnezdu! To Vam je v istini gnezdo, ker prilepljeno je pod visoko, sterno steno, na koji stoji fort St. Giovanni. Mesto je podobno kiju, kojega dve prosti strani ste obdani s trdnim zidom in vrhu tega še z vodo. Ulice so zelo ozke in tudi majhni, a vse dobro potlakano. Cerkve so majhne a lepe, hiše večino na tri nadstropja in najlepša med njimi je naša gimnazijalna zgrada. Lepota Kotora obstoji v prostoru med morjem in obzidjem. Tu je mali park, kavarna, drevoredi in štališče. Ob čertkah in nedeljah svira onde muzika, ravno ob času, kadar dohaja Lojgov parnik. Takrat je vse živo domačinov in tujcev.

Tu v Kotoru imamo dva biskupa, katoliškega in pravoslavnega. Skoro 2/3 prebivalcev je pravoslavnih in čuem, da so precej fanatični. Sedaj imajo oni še pust in vsaki večer vidimo po ulici maske hodiči. V nedeljo bode maškarada v gledišči. Tudi drugače je tu mnogo družbe. Ljudstvo živi med seboj popoluoma patrijarhalčno, kar enega zadeva, to zanima i družga. Tikajo se vsi drug družega, bodisi priprost ali omikan človek. Unicum pa se mi zdi kolegialnost našega učiteljskega zbora. Jaz mislim, da nikakor ni mogoče, da bi ljudje prijaznejše i odkritoscrneje med seboj občevali, kakor naši učitelji bodisi pop ali svetnjak, katolik ali pravoslavec. Vsi smo mladi jedva nastavljeni (samotrije imajo naslov profesor). Direk-

tor je zelo uljuden. Tudi njega tikajo vse profesorji. Učencev imamo malo, v viših razredih po 7-10, vseh skupaj okoli 120. Nekateri stanjujo zvaj Kotora in vozijo se v ladijah v solo. Vse praznike imamo dva krate, a velike počitnice trajajo samo 1 1/2 mesec.

Politični pregled.

Z DUNAJA. Poslanska zbornica je obravnavala te dni vladni predlog zadevajoč arlberško železnico. Zastopnik tržaške trgovske zbornice, poslanec Teuschel, je govoril zoper predlog, češ, da bo ta železnica Trstu škodovala. Tožil je, da se Trst zelj zanemarja, ker se mu zanikuje zaželjena predelska železnica, katera bi po najkrajši črti zvezala avstrijske luke sé severom, a podpirajo se samo take železnice, koje odvračajo kupčijo od Trsta v korist Benetkam. Sé zidanjem pontabeljske železnice izdali so Trst in avstrijske čezmorske interese Italiji, z arlberško železnico pa dopoljujejo to delo. — Teuschelov glas je ostal glas upijočega v puščavi. Nek nemški poslanec ga je celo podražil, da so Tržačanje sami krivi propada svoje kupčije, ker ne znajo kupčevati, da jim Hamburg uže v Ljubljani konkurenco delo. Sicer pa mora priti v Tržačane ves drug (avstrijski) duh, ako hočejo, da jih bo država povsod podpirala. — Slednjič je z veliko večino obveljal predlog, da se ima železnica zidati; samo 30 poslancev je glasovalo proti. Železnica bo stala 35,600.000 gl. in se ima dozidati v 6 letih. Za tekoče leto je odločen znesek 2,500.000 gl., da se začne predirati hrib Arelberg in zidati kos železnice med Insbrukom in Landekom. — Brzjavna vest o zborovem sklepu vzbudila je na Predareškem neizmereno veselje, ki se je javilo po kresovih, razsvetčavah, gromenji topičev, banketih itd. Po vsej deželi so navdušeno nazdravljali cesarju in poslanski zbornici. — Radi verjamemo; tudi mi bi se neizmerno veselili predelske železnice in bi na vse grlo slavo peli onim, ki bi jo nam dovolili — a naše nade jele so močno pešati.

Davkovski odsek je z večino glasov, 17 proti 13, sprejel vladni predlog, po katerem se ima pokriti deficit s tem, da se izda za 20 milijonov goldinarjev zlate rente.

Naučni minister, baron Conrad, hoče nekda osemletno šolsko dolžnost ohramiti; vendar pa bodo smeli deželni zbori določevati izjeme za eno in dvorazrednice.

Dne 16. t. m. je poslanska zbornica po živahnem razpravi sprejela postavo zastran odprave prisilnega legalizovanja, kakor jo je predlagal odsek.

Presv. cesar je imenoval ministra grofa Falkenhayna, in barona Korb-Waidenhain-a za svoja tajna svetovalca. V višjih administrativnih krogih začenjajo se neke premenne. Sekcijski načelnik v naučnem ministerstvu dr. Heider je dejан v pokoj, dasi ni za to prosil. Ž njim je padel eden stebrov stare, Slovanom sovražne birokracije. Glasí se, da je tudi deželni nadzornik kranjskih ljudskih šol, glasoviti Pirker, dobil migljaj prosiči za penzijo. — „Slov. Narodu“ se z Dunaja poroča, da bo najbržé kranjski dež. predsednik, vitez Kalina, premeščen kot cesarski namestnik na Moravsko in da mu bode imenovan naslednik še pred prazniki.

Na Dunaji so te dni v zapor gnali feldmarsallajtnanta barona Prohazka, ki je obdolžen velike goljušije. —

Dne 15. in 17. so se vršile na ČESKEM dopolnilne volitve za deželni zbor. Čehi in ustanaki so postavili vsak svoje kandidate.

V BOSNI so se odpravili konzularni uradi, ter so se izročila dotedna opravila deželnej vlad in Sarajevec in Mostaru. S tem se prihrani znamenita svota; ob enem je pa to tudi začetek ožjega vtelesenja zasedenih dežel. —

HRVAŠKA regnikolarna deputacija se je zopet začela razgovarjati z Madjari zastran na godbe in pevabila je tudi bana k svojim sejam. V Peterburgu je končal pretekli tened-

Hipolit Mladecki, napadnik generala Loris-Melikov-a, na vislicah svoje nemirno življenje. Hudodelec je bil krščen jud, kaci 30 let star, nekdaj policijski opravnik, a v zadnjih letih za grzen nihilist. Bil je uže poprej dvakrat v preiskavi zastran socijalističnega rovanja, a vsa krat izpuščen, ker mu niso mogli ničesar dokazati. Slednjič ga je vendar zadela zaslužena osoda.

Loris-Melikov, kateremu je car izročil skoro neomejeno oblast v obširnem carstu, broječem nad 80 milijonov prebivalcev, postopa jako previdno in modro, vsled česar je tudi uže potihnil hrup, ki so ga bile zagnale zlasti nemške novine po njegovem imenovanju. V Peterburgu je povabil mestne glavarje k posvetovanju zaradi notranje vredbe; pa tudi vsem drugim občinam, stanovom in vsema narodu je odmenil enako vabilo — naj vti ž njim sodelujejo, da se vrne zopet red v državo. Prav pogostoma se posvetuje s carjevičem naslednikom in vse kaže, da meri njegovo prizadevanje na to, da se preosnuje državna uprava na svobodnejši podlagi. — Pomenijivo je, da odstopajo prostovoljno ali na povelje iz služeb možje, kakor general Drentelen, predstojnik tajne policije, general Gurko, viši poveljnik petroburski in enaki, o katerih se vé, da so silno strogo postopali proti nihilistom in proti vsemu, kar je bilo zaradi socijalističnih teženj na sumu.

V Varšavi je policija dne 13. t. m. razgnala nek zbor socialistov. Pri tej priliki je bilo ujetih in v zapor dejanih 16 oseb, dva inženjerja, en medicince in 13 delavcev.

Dogovori naše vlade sé SERBIJO zaradi kupčijske pogodbe so srečno dognani. Pogodba je v glavnih točkah od obeh strani sprejeta. Dolochen je, da ima Serbia izdelati železnice iz Belgrada v Niš in iz Niša do Vranja na turški meji, ogerska pa železnica od Zemelina do Budapešte na levem bregu Donave in ono iz Zemelina do Szegedina ali Vel. Kikinde. Mejniarodni trgovini se nemajo izročiti serbske železnice nikjer drugod poprej, kakor pri Belgradu. Obe državi morati končati zvezne železnice vsaj v treh letih po tem, ko bode pogodba potrjena v dotednih parlamentih. Stroškov za zidanje mosta pri Belgradu plačeti Srbija in Ogerska vsaka pol. Srbija sprejme one določbe zastran železnice, katero veljajo v Avstriji. Srbija ima vrediti neposredne tarife tako, da ne bo mogla nobena država doseči nižih tarif ali večega polajšanja kakor Avstrija.

ČRNOGORSKA vlada ni sprejela zamene, katero mu je ponujala turška vlada za Plavo in Gusinje; laški poslanec v Carigradu posreduje v tej zadevi, a ni se nadejati nobenega uspeha.

Tudi GRŠKA vlada je pretrgala pogajanje s Porto zaradi uravnave svojih mej — ker niso njeni pooblaščenci v Carigradu prav nič opravili. Zdaj se je obrnila do velevlasti, ki so bile zastopane na berlinskem kongresu, naj one razmeđejo vozel. A najbržé ga bo treba le razsekati. Sploh ne bodo na balkanskem poluotoku vstrajnega miru in reda, dokler se polumesec popolnom ne prežene iz Evrope Poroča se namreč, da so v Macedoniji Turki zopet začeli krvavo preganjati kristijane. Nedavno je napadel zloglasni vodja Leonidas sé svojo četo vas Hrupsito in odvedel v gore devet najodličniših stanovalcev in zdaj zahteva za nje 2300 lir od kupnine.

ANGLEŠKI parlament se razide o veliki noči po sedemletnem zborovanju; ob enem bodo razpisane nove volitve, da se lahko snide nov parlament uže maja meseca. Zdaj se kandidatje uže prav čvrsto gibljejo po celiem kraljestvu. —

Domače stvari.

Podporni odbor goriški razkazuje sledeče milodare (V. razkaz): Rodbina P. gld. 5, g. Henrik Windspach, odlikovan sé zlatim križem s krono, del vstopnine pri koncertu, ki ga je on priredil, gl. 27.34, stav. c. kr. okr. glavarstvo tolminsko je poslalo gld. 118, ki so jih zložili slediči gospodje: dr. Matej Ba-

barovich c. k. okrajni zdravnik, gl. 10; Valent. Brezavšček, kaplan, gl. 2; Miha Kacafura, posestnik gld. 3; Julij Kacafura gl. 3; Josip Devetak, c. kr. poštar gl. 15; Karol Defacis c. k. adjunkt gl. 5; Karol Görner c. k. gozd. adjunkt gl. 5; Ivan Golja c. kr. okr. tajnik gl. 1; Josip Kragel, župnik-dekan gl. 10; Andrej Lisen c. k. davk. nadzornik gl. 5; Feliks Milotich c. k. davkar gl. 2; France Marinčič, kaplan gl. 2; Iv. Pittamitz, c. kr. nadzornik svetovalec v p. gld. 5; dr. Ivan Premerstein c. k. notar gl. 5; Karol Penzin gl. 1; Ernest Palisca lekarničar gl. 2; Adolf Schaffenhauer-Neys c. k. okr. komisar gl. 10; Aleksander Schemerl c. kr. okr. glavar, vitež Fr. J. reda gl. 20; dr. Nikolaj Tonkli gl. 10; Ferdinand Zigoj gl. 1. — Dalje so poslali čast. župnijski urad podmelški gl. 7; č. vikariatni urad otalek gl. 8; gg. uradniki pri c. k. okrajni sodniji v Tržiči gl. 5; župnija šebreljska gl. 4.50; g. Ahil Cuzzeri za predilnicu v Fari gl. 10; župnija v Marjanu gl. 4; g. Jakob Bruner iz Trsta gl. 25; g. Anton Gorjup c. k. nadzorod. svetovalec v p. gl. 10; č. vikariat lokavški gl. 6; g. Anton Mreule iz Fare gl. 5, skupaj gl. 234 kr. 84. — Ce se prišteva, kar smo uže v poprejšnjih številkah razkazali — došlo je do zdaj vsega skupaj gl. 8647 kr. 39 in 20 frankov v zlatu.

Baron Horst, minister za deželno brambo, se je mudil te dni v Gorici. Privabil ga je sem žalosten dogodek; prišel je namreč k pogrebu svoje hčere, gospe Karoline Della Giacoma, katera je preteklo sabbato na porodu umerla. Imela je še le 24 let. Za pogrebom je šel tudi tržaški namestnik baron Pretis.

Strašan uboj se je dogodil minoli tvorek ne daleč od Gorice pod Kronbergom. 72 letni Kodermac je svojo 74 letno zakonsko polovico z železnim „pikonom“ tako razmesaril — našli so nekda na njenem životu nad 40 udarcev — da je reva koj mrtva obležala. Po Gorici so sicer raznašali smešno vest, da je strašni čin sad ljubosumnost, a zdaj je dogmano, da je mož zblaznil. Ko so ga v zapor gnali, korakal je mož čisto mirno za poticaji, kakor da ne bi se bilo ničesar pripetilo; za njim je nesel mladi fant oni nesrečni „pikon“. V zaporu je starec dva dni molil in pel, zdaj pa moli in poje v oddelku za norce pri milošnih bratih.

Dva predzrna tatova sta ulomila sredo po noči v prodajalnico usnjarija g. Comet-a na Travniku; ravno ko sta imela uže polne pesti novev (okoli 150 gl.), zasačila ju je policija in tako pokvarila veselje, koje sta si najverjetne hotela napraviti za velikonočne praznike s tujim denarom. Dolgorstneža sta Goričana.

Novačenje za mesto in okolico smo hvala Bogu prestali in ponuhalo je ono tuleuje po mestu. Žalostno je zares, da naši okoliški fantje ne znajo več niti ene poštene domače pesmi zapeti; srečal sem celo tropo, ki je nemško pela in kaka vam je bila ta nemščina! Kaj je koristil umirajoči „Slavec“? Najmanjšega uspeha nam ni zapustil. Toraj gg. učitelji po deželi, usmilite se vi domačih fantov in učite jih poštene petje, kar bode vam na slavo ter narodu na čast!

Znamenit gost. Iz Gorice se piše „Novicam“ 14. t. m. Včeraj je bil tukaj — potovaje tod memu — novi katoliški škof Bulgarski (to je, Plodovinsko-Sredeški), monsig. O. Robeg Mennini Spletski (kapucin), državljan avstrijski. Bil je na Dunaju pri cesarji in ministrih, — povsod dobro sprejet. Pred 20 leti je Mennini končal studije na vseučilišču dunajskem in postal praktikant pri vojaškem auditoriju v Beču, pozneje je stopil v kapucinski red. Obiskal je v Gorici Nj. eks. g. nadškofa in pa grofa Chamborda.

Surovost. Preteklo sredo so se nekateri zelo vinjeni fantje, kakor slisino Solkanci, na Travniku pred „kresijo“, kjer se je vršilo novačenje, strastno mej seboj sperli. Iz prepira se je vnela divja tepežka, katera bi bila lahko krvavo končala, ako bi je ne bili žendarji in policija še o pravem času zatrali. Eden izmed divjakov je hotel pobegniti spustivši se v divji dir čez Travnik in skozi šolsko ulico; A tu so ga dohiteli žendarji in odveldli — kamor je zaslужil. V tisti celici pod varstvom sv. Antona se je streljal s svojimi verlimi pajdaši — in naslednji dan so se predstavljali vsi širje naborni komisiji; — “e vemo s kakim vsphem, a želeti bi bilo, da bi se taki divjaki vsaj toliko časa pameti učili pri vojakih — dokler bi si privadili človeško vedenje. — V gorški okolici je uhrasla mladina zelo spridena in se odlikuje po posebni surovosti, kar dokazuje, a. da je bilo do zdaj slabo preskrbljeno za ljudske odgoje, b. da je našim županom lokalna policija deveta brig, c. da vedenia dotika z mestom neugodno vpliva na naše ljudstvo, d. da naša narodna društva v okolici spē — če niso uže popolnoma pomerla itd. Mari ni skrajni čas misliti na izdatna sredstva, po katerih bi se te razmere zboljšale? —

Veliki koncert v korist stradajočim na Primorskem bode v Trstu, kakor sta sklenola odpora „Elinosti“ in tržaške čitalnice, v saboto po praznikih, 3. aprila. Sestavljen je tudi program, ki bode,

kakor se sliši, jako zanimiv; pelo bo nad 100 najboljših pevcev tri zbere, namreč Hercegovsko, Cigane Voglove in Nočne stražare, potem bodo pele prve pevske moči naše okolice 2 kvarteta, pel bodo tudi slavnoznan pevec g. Gerbic se svojo gospo 3 komade iz raznih oper, producirala se bosta tudi 2 umetnika na gosli in glasovir in igrala se bode igra „Visoki C.“, pri kateri bodo sodelovali zbrane moči iz Trst in iz Gorice. Mej točkami bo svirala godba. — Ker obeča ta koncert peseben duševni vžitek, zato se je nadecati, da dođe prav mnogo občinstva. — Natančni program prihodnji.

„Ed.“

Baron Marojeviča polk, v katerem služijo zraven koroški Slovencev večinoma naši fantje, ima nekda z Inomosta premeščen biti v Rivo na južnem Tirolskem. Tedaj bodo naši mej prvimi, ki bodo posvetili irredentovcem, če jih bo mikalo pogledati čez mejo.

Pošiljatve s povzetjem se od dne 15. t. m. začenši sprejemajo tudi za Bosno, Hercegovino in novopazarski sandžakat, in sicer nemajte tehtati preko 10 kilgr. ter ima njih vrednost manjša biti od 200 gld. Povzetne karte in pisma se niti zdaj še ne mogo pošiljati v te dežele. Poštnina za pošiljatve s povzetjem se odmerja po določilih za pošiljatve sploh.

Slovenski slovnik. „Triesterica“ je priobčila te dni vsem Slovencem veselo vest, da se zopet seme nadecati slovenskega slovnika — o katerem se uže dolgo ni slišalo več govoriti. Nedavno v Ljubljani izšel „nauk slovenskim županom“, ki ga je zares izvrstno posloven Fr. Levstik, dal je povod ljubljanskemu knezoškofu, dru. Pogačarju, da je imenovanemu jezikoslovcu ponudil, naj prevzame uredovanje slovensko-nemškega dčela slovnikovega. Ne dvomimo, piše „T. Z.“, da se Fr. Levstik, katerega goreče rodoljubje je znano, znova loti tega ogromnega pôsla, pri katerem si najbrž v prvej vrsti izbere sodelavečina znamenita slovenska pisatelja profesorja Frana Leveca in prof. M. Pleteršnika. A narod slovenski naj to veselo novico radostno pozdravi, kajti uža imo Levstikovo je porok dovolj, da bodo slovensko-nemški del slovnika v njega osobi imel najboljšega urednika.

Požar. V nedeljo dne 14. t. m. okolo devete ure zjutraj, je, kakor se piše „Sl. N.“ iz Vipave dne 17. t. m., pričelo goreti v Podragi blizu Vipave pri posestvu Bratušu. Pogorel je omenjencu hlev, okolo tri sto centov sena, kajti predno so ljudje zapazili ogenj so pričele duri od znotraj goreti in od spodaj bilo je uže vse seno v plamenih, ter goveda po dimu zadušena. Kakó je ogenj nastal, se ne ve. Škodo se ceni na 1500 gld., a zavarovan pogorelec ni bil.

Čestitanje. Odbor slovenskega polit. društva „Elinosti“ je bil preteklo nedeljo pri gosp. cesarskemu namestniku in ga je naprosil, naj naznani presv. cesarju društveno čestitanje zaradi zaroke Nj. c. vis. cesarjeviča Rudolfa s kraljevno belgijsko Stefani. Namestnik je odbor uljudno sprejel ter naglašal Slovencev značno vdanost do cesarske hiše.

Tržaškim Italianissimom ni bilo všeč, da je tudi mesto pri tej priliki objavilo svoje patrijotične čute. „Elinost“ piše o tem:

Ko je v zadnjem mestnem zborni tržaški župan razdel zboru željo, naj se pošlje deputacija k cesarskemu namestniku, da čestita na zaroki cesarjeviču Rudolfu, vstala je vsa zbornica i stopeč poslušala županove besede, le na levici sta obsedela dva svetovalca. Naj nam bode dovoljeno to le prašanje: Ali bi ta dva sedela bila, ako bi se bilo govorilo za laško kraljevo rodovino? Ta je gotovo vsega spoštovanja vredna, o tem nobeden ne dvomi; ali avstrijskej dinastiji se mora prav Trst globoko uklanjati, ker prav avstrijski vladarji, kakor nas zgodovina uči, povzgignoli so ga iz nič na sijajno stopnjo. Nehvaležnost je platio sveta — pa kdo bi se ukvarjal z nehvaležniki?

„Pet cerkvenih pesni“ za moški zbor uglasbil raujki goriški učitelj Avgust Leban, uredil Janko Leban, učitelj v Lokvi. — To je naslov glasbenemu delu, ki je ravnokar na svitlo prišlo v Miličevi tiskarni v Ljubljani. Urednik tem pesnim dodal je delu kratek „predgovor“ v gladkej slovenščini, ki obsegata poleg drugih misli majhen životopis prerano umrlega nadarjenega skladatelja. O notranji vrednosti teh skladov ne moremo govoriti, ker nismo kompetentni v stvari, a zanašati se smemo na presodbo slovečega glasbenika prof. Š. Kuhača, kateri se je — kakor pravi urednik v predgovoru — jako jugodno izrazil o teh skladbah reški: „To su pravi biseri“. — Mi tedaj te pesni prav toplo priporočamo svojim čast. čitateljem, osobito duhovnikom, učiteljem in organistom ter želimo da bi s časom na svitlo prišla vsa dela nadarjenega pokojnika.

Zgorela je v Gor. Cerovem dne 11. t. m. triletna deklica, ko je z drugimi otroci, igraje se suho travo v vinogradu zažigala. Nesreča je tako naglo prišla, da otroka niti lastni oče, kateri je blizu v vinogradu kopal, ni zapazil. Vnelo se je namreč deklici oblačilce in ogenj jo je tako omamil, da ni dala niti glasu od sebe. Drugi otroci so šele takrat očeta na pomoč klicali, ko je bilo že prepozno. V kratkem

času je otroče dušo izdihnilo. Nesrečni oče si je pri gašenji prav močno perste opkel.

Kolikokrat se starišem priporoča, naj skrivajo otrokom žveplenke, a zastonj! Da bi jih vsaj nesreča enkrat spometila!

Razne vesti.

Ostra razsodba. Lani so v Blažiji poleg Šajavev stotnik Krajnović, stotnik Hütter in vojaški nadzdravnik dali vso družino imovitega turškega bega poklicati k sebi z izgovorom, da jih morajo o nečem izprašati. Mej tem, ko njih bilo v begovem hiši nikogar doma, so poslali imenovani trije oficirji tija vojake, da so pobrali vse vrednostno blago, katero so potem častniki poslali svojim ljudem v domače kraje. Vojošni sodiščje je zatorej obsodilo stotnika Krajnovića, kateri je glavni krivec, da ima izgubiti svoje vojaško dostojanstvo, ter zaprt biti dve leti in štiri mesece, in sicer vsako leto ves mesec marec, junij, september in decembra v posamnem zaporu ter da se o kruhu in vodi posti 20. dan vsakega meseca. Sokriven, rezervni stotnik Fran Hütter, izgubi svoje vojaško dostojanstvo, ter je obsojen na pet mesecov težkega zapora. Nadzdravnik dr. Singer je odvzeto vojaško dostojanstvo a tudi njegov doktorski diplom pride ob veljavno, in poleg tega ima biti dva meseca v težkem zaporu. Stotnika Krajnovića, kateremu se je bilo posrečilo uti, so na bégu uže blizu Ljubljane dospevšega prijeli in ga zaprlj. Oškodovani Turki so dobili svoje stvari zopet nazaj.

Velik požar v Nevesinji. Iz Dubrovnika so dne 10. t. m. poroča: V torki dopoludne je v nekej turški hiši v Nevesinji začelo goreti in se je pri silnem vetrju ogenj razširil po vsem tem kraju takoj, da je plamen uničil tri četrtino Nevesinja. Pogorela so poslopja, v katerih je bilo postajsko zavetništvo, okrajno glavarstvo, pošta, brzozavni urad in bolnica. Ljudi ni poginilo, a mnogo jih je zdaj brez strehe, mešteni dve kompaniji posadke in cesarski konji.

Kmetijstvo.

Vino v svetovnej trgovini. Vina pridelujejo v Evropi:

Francoska	50,160,000	hektil.
Italija	31,500,000	"
Avstrija	22,640,000	"
Španska	22,000,000	"
Nemčija	6,500,000	"
Portugalska	5,000,000	"
Rusija in evropska Turčija	1,134,000	"
Grška in otok Ciper	1,150,000	"
Rumunška	662,000	"
Švica	377,000	"

Francoska prideluje zaradi tetaih bolezni mnogo manj vina, nego v prejšnjih letih. Bordo-vina izvozilo se je l. 1867 za 53 milj. gold. — Šampanjec prinaša Francozom največ dohodka. Izvozi se ga na leto v Ameriko 10 milj. butelj, na Angleško 5 milj., na Nemško 15 milj., v Rusijo 2 milj., a Francozi sami ga popijejo 2 milj. butelj.

Italija prideluje mnogo vina, izvaža ga pa primerno malo. Avstrija prideluje na 615.000 hektarjih vinogradov 40 miljonov veder vina; a izvaža ga malo, ker je pri nas vinstrošte premalo razvito. Španska ga izvozi na leto za 60 milj. gold.

Vinski sejem v Zagrebu. Te dni je v Zagrebu vinski sejem v prostorih gospodarskega društva. Prijavilo se je mnogo vina, strojev ali mašin in vinogradskega orodja. Najstareje vino je od l. 1834 8 hektol. belega po 50 gold., 15 hektl. črnega po 30 gold.; od l. 1839 14 hektl. po 30 gold.; od l. 1848 14 hektl. po 30 gold.; od l. 1860, 14 hektl. po 30 gold.; od l. 1862, 8 hektl. po 40 gold.; od l. 1863, 28 hektl. po 50 gold.; od l. 1865, 50 hektl. belega po 20 gold.; od l. 1866, 500 hektl. različnih vin brez določene cene; od l. 1867 275 hektl. po 35 gold.; od l. 1868 26 hektl. po 21-50 gold.; od l. 1872 350 hektl. po 28-50 gold.; od l. 1873 naj drugim 11 hektl. „burgundovca“ po 45 gold.; od l. 1874 200 hektl. po 26-40 gold.; od l. 1875 primerno malo vina, hektl. po 15-50 gold.; od l. 1878 in 1879 je največ vina na izložbi.

Kako se more zatemnelo vino popraviti. Marsikdo se opeče z nakupovanjem tujega vina, katero mu, ko je toči, stemui.

Vzroki otemnenju so različni: ali so iz gnejitega grozja izdelana vina, ali še nezrela, polna klejnatih tvarin; tudi to, da so prišla v dotiko z železjem, more dajati povod črenjenju vina. Bodisi kakor koli, zadrega je velika, kajti nihče ne mara piti takega vina. Učeni profesor Dr. Roessler priporoča sledenči pripomoček za čistjenje takega otemnega vina: Na 1 hektoliter treba dati vina 50 gramov tanina, ki se v litru vina raztoplji. Ta raztoplina se vlije v vino z raztoplino od 45 gramov čiste „gelatine“, ki

se raztopi v vroči vodi in kateri se pridene 1 kilo kaolina, (to je neka bela zemljina, katera ima čistilno moč). Potem se vino prav dobro pretepe, da se čistilo po celem vinu enako raztegne in za nekoliko dni se vino potem, ko je čisto postalo, pretoči v drug snažen sod.

Uže več let sem delal po tem načinu — izvzemši dostavo kaolina. — o katerem sem na vinorejskem shodu dunajskem le malo povljujega slišal — le da sem dostavljal tanin 48 ur popred, da se je dobro v vino razdelil in potem gelatino ali ribji klej. Navadno se je vino scistilo in če ni bil vspeh popolen, sem je še precedil na filtru. Sredstvo je vspešno in gotovo.

P.

Tržno poročilo.

V Trstu 12. marca.

CENIK. Prekomorski pridelki. Kava 100 kil. Rio dobra navadna gl. 41—76, dobra srednja gl. 78—85, izborna gl. 88—90, najizbornejša gl. 92—96, zbrana gl. 100; Bahia po kakovosti gl. 68—75; Santos gl. 88—100; St. Domingo gl. 82—96; — Java gl. 98—100; Portorico gl. 108—128; Malabar naravna srednja gl. 96—97, najizbornejša gl. 100—102; Ceylon naravna srednja gl. 86—97, najizb. gl. 98—102; Ceylon sajena drobnega zrna gl. 114—118, srednjega zrna gl. 122—128, debelega zrna gl. 132—142, jagoda gl. 138—146; Moka po kakovosti gl. 120—126.

Olje. 100 k. Bombaževi I gl. 41; Lauen angleško gl. 42; Oljčino bležano za stroje gl. 50—52; Leceo jedilno navadno gl. 44—47, $\frac{1}{2}$ izborno gl. 49—50, izborno gl. 51—52, najizb. 53—54; M. S. Angelo namizno $\frac{1}{2}$ izborno gl. 70—72, izborno gl. 74—76, najizb. gl. 78—80; Aix gl. 80—82; Ribje hamb. 3 kr. izv. sod. 58 gl.; Terpentino francosko 100 kil. gl. 82—86.

Južno sadje. 100 kilov. Grozđe suho (civebe) Sultan po kakovosti gl. 30—36, Elemé gl. 32—36, Cismé ručede gl. 30—32, Cismé črno gl. 30—32; Grozdice (opaša) Lipari gl. 36—38, Zante gl. 30—32; Limoni po kakovosti zaboj gl. 5.50—7; Mandelji slad po kakovosti 100 kilov gl. 108—115; Pomeranče zaboj gl. 5—6.50; Rozičci 100 kilov gl. 6—7.—; Fige v vencih Kalamat gl. 17—17.50, dalmatinški gl. — —, puješke gl. 14—17, smirenske Sultan po kakov. gl. 32—40.

Dlžave in barvila. Čaj zelen po kakovosti kgm. gl. 3—5, črn gl. 3—8; Kadilo (virh) 100 kilov gl. 65—100; Kafra ocicena gl. 180—190; Muškatov vjet po kakovosti kgm. gl. 3.50—4; Muškatov oreh gl. 4—4.50; Šiške Alepo črne 100 kil. gl. 120—130; Sladka škorja Ceylon kgm. gl. 4—4.50, Vanilija Bourbon po kakov. kgm. gl. 50—70; Žefran kgm. gl. 40—75.

Razno blago. Kolofonij amorik. po kakov. 100 kil. gl. 6—11; Kositar bel izv. zaboj gl. 19—24; Kotlovinški zelenec franc. gl. 120—140; Metle dvojnate 100 kosev gl. 21; Olovo (čin) angl. 100 kilov gl. 126—130; Ribe slaniki izv. sod. gl. 22, polenovka (stokviš) po kakov. 100 kilov gl. 26—34; Rum Jamaika Lit. gl. 1.75—2.25; Soda angl. 100 kil. gl. 7.50—14.50; Vitriol višnjev angl. I. gl. 9—12; Žveplo zmleto gl. 9—12, v kosih gl. 9—12, cvet. franc I gl. 14—15.

Domači pridelki. Riž italijanski navaden 100 kil. gl. 18—19, $\frac{1}{2}$ izboren gl. 21—22, izboren gl. 22.50—23, najizbornejši gl. 23.50—24.50; Rangoon I. gl. 16.50—17; Rangoon II. gl. 16—17.

Masti. Slanina v izv. zabojih 100 kilov gl. 42—47; Svinjska mast „Wilcox“ v izv. sodu 100 kilov gl. 49—51,—, „Bancroft“ gl. 50.50—52, Loj dalmatinški gl. 38—39, teržaški gl. 39—40.

Petrolj I. Pensyl. v izv. sod. 100 kil. gl. 10.25—10.50, v zabojih gl. 12—12.25

Fezolj se plačuje na postaji 100 kilov: cukruncne gl. 15, kanarin gl. 12—13, bel dolg gl. 13, bel okrogel gl. 12, bohinec gl. 12—13, svitlo rudeč gl. 11.75, temno rudeč gl. 11, zelen po kakovosti gl. 11.25—11.75, rmen gl. 12—12.25, mešan gl. 9—9.75.

Konopno semje drobno 100 kilov. gl. 27—28.

Proso belo gl. 13—14.50.

Maslo naravno I. natlačeno, sod prost 100 kil. gl. 73—76.

Slove v dimu sušene 100 kilov gl. 13—15, brez dima gl. 18—20.

Morska sol 100 kilov gl. 9.60.

Zito: Pšenica 100 kilov ruska gl. 13—13.60, ogerska gl. — —; Koruza gl. 8.40—9; Rež gl. 9.25—10.20; Ječmen gl. 9—12; Oves ogerski gl. 8.50—9.

Moka ogerska (pšenična) najniža št. 9 gl. 14.60 (100 kilov) rase po kakovosti do najviše (št. 0) gl. 25.70, ajdova gl. 16—20, koruzna gl. 10—12.

Otrobi (pšenični) debeli gl. 5.50, drobni gl. 4.60.

Špirit rafiniran 36 hektol. gl. 39.50—40.

Vino (hekton.) istersko gl. 24—35, teran gl. 35—45, vrapčko gl. 16—25, hrvatsko gl. 10—15, ogersko gl. 10—16, dalmainsko gl. 9—14.

Krompir 100 k. 5.45—6.—.

Drvja za kurjavo (sezenj) gl. 12—15; Oglje bukovo 100 kilov gl. 2.50.

Seno volovsko (100 k.) gl. 1.30—1.50, konjsko gl. 1.10. Slama ržena gl. 1.60—1.80, za stelo pšenična gl. 1—1.25.

Javna zahvala

vsem blagim, kateri so dne 14. t. m. sprejmili naju edinega sina k zadnjemu počitku.

Posebno hvalo pa izrekava še g. Fr. Bavčar-ju, mizarskemu mojstru, kateri se je mnego potrudil, da je izdelal rajnkemu prav lično tružico.

V Selu dne 18. marca 1880.
Žaluoča IVAN in IVANA PIRJEVIC.

LISTNICA UREDNIŠTVA. G. Lomčanin na Dunaju: Radi bi povedali svoje menjenje ob obliku, nad katero se spodlitake — pa bi razčlili zvestega dopisnika, kateri ima svoje muhe — kakor jih imajo drugi. Mi smo žalibog v takem položaju, da se nam je ogibati vsaki taki zameri, kajti kritikov in kritikastrov je mnogo — a dopisniki so redki, presneto redki. Bog!

G. dop. iz Brd. Stvar vtegne biti resnična; tudi njo uže poznamo in prav zanesljivi možje so nam poroki za re-

smico. Vendar pa smo dopis za danes odložili, ker je pritožba na kompetentnem mestu; — kendar bo rešena. priobčimo radi Vaš dopis, ker taka v nebo kričeča zloraba zaslubi, da se objavi ter izroči sodbi občinstva. Za zdaj hvala!

Dunajska borza.

	20 marca.
Enotni drž. dolg v bankoveih	72 gl. 40 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72 " 90 "
Zlata renta	87 " 45 "
1860 drž. posejilo	120 " — "
Aekcije narodne banke	835 " — "
Kreditne akcije	299 " 50 "
London	118 " 65 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 46 "
C. kr. cekini	5 " 56 "
Državne marke	58 " 25 "

VALENTIN CAPPELLANI v Gorici.

ZALOGA

MANUFAKTUR ZA MOŽKE IN ŽENSKE S KROJAČNICO ZA MOŽKE.

MIZARSKA IN TAPECIRSKA DELAVNICA

sé zalogo

mobilij, sreal, podob, okvirjev in pozlačenih lišč, ur z majlcem, postelj na zmeteh, volnenih in žimnatih štramacev, stolov razne sorte.

ŠIVALNI STROJI RAZNE BAŽE.

Vse zgorej navedenne stvari se prodajejo po ceni, da se koj denar pošteje ali pa v mesečnih ali tedenskih odplačilih.

Janez Rubbia

trgovce sé steklenino v Gorici odperl je novo prodajalnico v Raštelu h. št. 298 ter priporoča svojo bogato zalogo steklenic, kozarcev, kristalnatega in porcelanastega blaga, sreal, šip, svetlinic in splahi vsega, kar spada v to vrsto. Postrežba bo vselej ročna, in cene najnižje mogoče.

IZVRSTNO DOLENJSKO VINO NOVO IN STARO,

kakor slivovka ter prava tropinsko žganje.

PIVO IZ STEINFELDSKE PIVARNE

bratov Reininghaus,

se dobiva vedno ter po najnižji ceni

pri

Kavčič & Ferfila

na Korenji pri vodnjaku.

Velika zaloga

posebno dobrega belega ali visoko rudečega dolenskega vina po gold. 5 do 5.50 vedro proti pošiljatvi posode pri A. Cvenkelju v Senici (Lichtenwald) Štajersko.

Zoper vsaki kašelj!

prsne bolesti, praskanje v goltniku, zagerljenje, zasljenje, pljuvanje krvi, naduh, oslovski kašelj, jeteni kašelj je Mayer-jev

beli prsní sirup

najzanesljivejši in najboljši domaći pripomoček.

Pravi dobiva se samo pri

A. FRANZONI

Pontoni-jeva lekarnica v Gorici.

Čujte, glejte in čudite se!

Od neke konkurenčne mase nedavno falirane velike tovarne britanija-sreberih izdelkov, prevzeto blago, katero ima tovarniško znamenje: **pravo Britanija**, oddaja se po vsaki ceni, ali bolje rečeno zastonj. Kdor pošteje ali tudi proti povzetju samih 6 gl. **70 kr.**, dobi sledete stvari za četrtno prave vrednosti in sicer: 6 posebno dobrih namiznih nožev z ročem iz britanija-srebra in pravo-angleško ostrino; 6 najfinjih vilic britanija-srebro iz enega samega kosa; 6 najfinjih britanija-zlic, masivnih; 6 " " žliček za kavo; 6 " " nožnih podstavkov; 1 " " zajemaln. za juho, masiven; 1 " " za mleko " za mleko" 6 angleških Viktorija tas; najfinje eiziliranih; 2 okusna salonska svečenika; 1 britanija-sreber zvonček sé srebro-glasom; 1 " " plošček za kruh, masiven;

Vseh 42 komadov je stale poprej 30 gl. zdaj stare samo 6 gl. 70 kr.

Vseh 42 komadov je izdelanih iz najfinjega, pravega britanija-srebra, ki je edina kovina, ki ostane vedno bleha ter se tudi 25 let rabljen, ne razločuje od pravega srebra; zato se garantuje. V dokaz, da moje oznanilo ne sloni na

nobeni sleparji

zavezujem se javno, da brez ugovora nazaj vzamem blago, če bi komu ne bilo po volji. Jaz zavračam na mnoga zahtvalna pisma, ki so mi došla in koja bom zaporedoma objavil. Kdor hoče tedaj dobiti dobro in zanesljivo blago za svoj denar in ne kako sleparško šaro, naj se obrne samo do.

A. FRAISS,

Rothenthurmstrasse 9 nasproti knezoškofjsko palačo na Dunaju.

JAKO VAŽNO

vsakteremu za oči.

Prava dr. White-jeva voda za oči od Traugott Ehrhardt-a v Grossbreitenbach-u v Turingiji (Thüringen) slovi uže od leta 1822 po celem svetu.

Dobiva se steklenica po 1 gl. v Trstu v lekarni „Carlo Zanetti“ Via nuova 27 in v Gorici tudi v Zanetti-jevi lekarni na Travniku.

Odlomki iz pisem: Gospodu Tr. Ehrhardt-u. Poprej nisem skoro ničesar razločil brez očalov; od kar pa rabim Vašo pravo dr. White-jevo očesno vodo, berem uže prav lahko brez očalov. Zares prav dobro mi vstreza itd. Janovice 23/9 78 W. pl. Szozawinski.

Sejmena zeljenav in cvetlic,

kojih dobrota in izvirnost se garanjuje, so na prodaj po prav spodobnih cenah.

Od aprila naprej se bodo dobivale tudi raznovrstne rastline, kakor georginije, pelargoniji, verbene itd. in drugi poletni pridelki, rastoči na vrtu gospe grofinje M. Coronini.

Vhod na vrt je za prestolno cerkvijo v Gorici zraven novega farovža.

E. FISCHER

Via ponte nuovo štev. 68.